rts i la Cultura

CONFERÈNCIES

AVUI

JOSEP ARTIS, Josep Robreño, autor i comediant", Casal Icària, a les deu de la vetlla.

MIQUEL COLL CASAMIQUELA, "Què ha obtingut l'obrer amb la política de la Lliga. Necessitat d'actuar-hi les joventuts". Casal Prat de la Riba a les deu de la nit.

RAFEL CAMPALANS, "L'esclavatge a través de la història" Ateneu Polytechnicum a les vuit del vespre.

JOAN P. FABREGAS, "La situació econòmica espanyola davant la Conferència Econòmica Internacional", Centre Internacional d'Intercanvi (Fontanella, 12, principal), a dos quarts de vuit del vespre.

DEMA

JOSEP M. DE ROMEU, "Origen i formació de la llengua espanyola", Club France (Laietana, 37, 4, 38), a dos quarts de vuit del vespre.

DOCTOR V. MARQUES I BERTRAN, "Educació sexual", Ateneu Nacionalista del Districte IV, (Baix de Sant Pere, 42, principal), a les set del vespre.

---

pinyà, decidí posar sota el seu patronatge l'ofrena d'una Biblioteca Catalana, a l'esmentada vila. I, amb el mateix esperit, acaba de subvencionar el Comitè per anar a fer lliurament oficial de la Biblioteca en nom de Catalunya i procedir a la seva constitució.

A SANTA COLOMA DE FARNES se celebrarà un certamen literari organitzat per la F. de J. C. de C. = Informen a la Secretaria, Carrer de Jacint Verdaguer, 28 (Santa Coloma de Farnés).

ENCARA HI HA VERSAIRES. — Reproduïm d'un diari madrileny: "Los "Cantares" de Luis Sanz Ferrer, recogidos en un volumen por sus amigos con la autorización del autor, son una muestra brillantísima de ingenio y de fàcil y fresca musa poética. Lo popular, la gràcia espontànea y florida de lo popular, està tan felizmente incorporado a ellos, que de no llevar el libro una firma en la portada, muy bien podría pasar por una colección de jotas y canciones anónimas tomadas del labio mismo de las gentes para ser trasladadas a las pàginas impresas. Intención,

ARTS

FULLS

Les exposicions de Belles Arts

HEM représ després d'uns quants anys d'esmorteïment les exposicions d'art de conjunt, que constitueixen un dels exponents més elevats de la nostra cultura; no cal pas insistir sobre la seva importància, ara justament valorada.=Es interessant conèixer l'origen a casa nostra d'aquestes exhibicions col·lectives. En 1797, l'Escola de Nobles Arts creada per la Junta de Comerç de Barcelona comença un període pletòric de vitalitat. Hom viu de cara al cel i s'usa profusament una florida parleria de nimfes i muses i al·legories, i es pensa amb grans parades dedicades al geni de les arts; a més, l'Escola té diners i cura d'organitzar una sèrie d'actes per a posar en joc una pompa plena de teatralitat: sobretot uns monumentals repartiments de premis. Aquest any són pensionats l'escultor Damià Campeny, per a Roma, i el gravador Boix, el pintor Montanyà i l'arquitecte Celles, per a Madrid. L'afició a les Belles Arts prospera i l'Escola adquireix un gran prestigi; un grup de persones "distingides" demana a la Junta de Comerç que els permeti exposar les seves obres al costat de les dels alumnes premiats de l'Escola; entre aquect conjunt de peticionaris hi figuren nombroses senyores, i els qüadros amb temes de flors hi són en majoria. La Junta accedeix a aquesta petició singular, i se celebra una exposició col·lectiva que és la primera, ens sembla, celebrada a Barcelona revestida de certa importància.=Aquest mateix any la distribució de premis fou amenitzada amb música solemne, i el beneficiat Joan Vidal i Matas digué, en lloc de l'oració protocolària, una "Cançó" de trenta tres estrofes en llaor de les Belles Arts, les quals es disputaven la preferència personificades en nimfes.

Pere CALDES.

DEL MÓN DE LES ARTS

LA JUNTA DIRECTIVA del Saló de Barcelona es complau de fer saber als artistes que tenen obres exposades en el seu recinte de l'Exposició de Primavera, que en compliment d'un acord pres en l'Assemblea que celebrà el dia 24 de maig i havent obtingut la Junta Municipal d'Exposi-

quals des de fa cinc anys vénen exposant llur interessant obra, recolzada per l'Institut Català de les Arts del Llibre, d'aquesta ciutat. En un altre lloc de la mateixa galeria, Gabriel Torre-Saura recull també un bon triomf en la seva primera exposició de dibuixos. Ambdues exposi-

cions clouran la brill
d'art que amb tant
dut a terme la direc
Busquet

PRORROGA DE L'EXPOSIC
L'Exposició de la Co
mentària de Manuel
l'Associació "Amics
Catalunya" ha organ
de les Arts Decorati
bes i que s'havia de
2 d'aquest mes, roma
públic tots els dies de
quarts de dues del m
dels dilluns, fins al dia

LA SIMPATICA GESTA

EL MÓN DE LA CUL

La puresa dels elements polítics i ec

TOT parlant de la sofisticació a les grans ciutats, no m'he pogut estar de lligar caps amb certes meditacions que he exposades aquest hivern en unes lliçons sobre teories econòmiques i polítiques.

Heus ací, m'he dit, que tots aquests pensadors, homes de saber i de bona voluntat, en conjuminar llurs sistemes panacèics, en combinar llurs noves estructures socials, per tal de posar remei a les grans i seculars injustícies, cada cop més paleses als ulls de tots els homes, compten com és natural, hipotèticament, amb elements purs, amb homes purs, amb institucions pures; com el químic en bastir les seves teories, qui seran les realitzacions de demà, compta amb substàncies pures químicament.

Heus ací però que si el químic pot comptar amb una relativa puredels seus elements, les fermances de puresa en els elements que manejen l'economista, el teoritzador polític, són tan aleatòries, que resulta sovint fantasiós o ingènu comptar-hi amb massa de fe.

Els teoritzadors contestaran que llur missió no consisteix a vetllar per la puresa dels productes, dels homes, dels elements, sinó a provar de resoldre teòricament, llurs problemes, i assenyalar, quant més, les maneres més eficaces de dur llurs resolucions a la pràctica. Però, direm nosaltres, la feblesa d'aquests homes consisteix justament en allò que ells creuen que fa llur força: l'especialització on es reclouen. Especialistes acèrrims gairebé tots, manquen del sentit de totalitat qui els fés situar llurs problemes dins d'una jeràrquica perspectiva. Diuen alguns, per exemple, que ells no refusen els drets de la moral, de la religió, però que llur investigació es limita a d'altres esferes, a l'economia, a l'administració, a l'estructuració estatal, etc. Però tot seguit, absorvits per llur món que ells han limitat, han esquema lísticament, acaben p nic important; i àdhu ce ingenuïtat, — l'ún ta la resta, deixada tat, oblidada, es des llurs ments; acaben surar-ho tot, arranj els comptats i reduït formen llur camp d'in dran explicar sovint coses que deien resp xant-les de banda, pe tenen davant del nas tes, per exemple, vol "fenòmens" morals i circumstàncies històr ques;) o bé, si les co pertanyia d'estudiar" per a llurs construcc tiques, les combatran refusaran el dret a

La t ragèdia espe temps nostres, aparei dubte, com una trag generacions futures q a educar-se en les litàries de la filoso els qui sabem de qu tes coses, ja podem d'ara, pensant en la tants d'apòstols i tec i polítics i agitadors els nostres néts de les tensions de tota aqu cialística, la qual con veu el món per un fo disurar i arranjar tot món per allò que e foradet.

Com riuran sobre cianisme espiritual d nostra qui es pensa de làics, consisteix e candorós i barroer del tecnicisme; en all cara tants de rerass segle XIX; — en di de la ciència".

Ens havem, però, ca, del tema nostre. dre'n el fil.

J. FARRAN

AURELI JOANIQUET

La Reforma Agrà-